

Nørregaards Teater, Teater O og Black Box Theatre: Kapløbet

Silja Eriksen og Anne Karina Nikolajsen med svaneskørter og sære huer i den tumultariske og meget vellykkede forestilling 'Kapløbet'. Foto: Daniel Buchwald

Hvor er du, far?

02-10-2015

Fabulerende og intelligent legeforestilling om den moderne familie stiller spørgsmål, men giver aldrig svar.

Hvad er det med far? Er han virkelig astronaut, fantastisk til alting og verdens bedste, eller er det bare noget, de leger? Er han i virkeligheden blot en almindelig kontormand som de fleste andre? Er han der overhovedet?

Vi får aldrig svaret – og det er en af de fine kvaliteter ved denne lille forestilling. At den leger med vores fantasi og vores virkelighed. At den stiller et afgørende spørgsmål for mange børn – hvordan er far til stede i vores liv – men at den samtidig ikke kommer med en banal løsning, der kan sende os ud af teatret med alle svar.

Efter den forestilling jeg så, var der mulighed for spørgsmål, og de to glimrende spillere, Silja Eriksen og Anne Karina Nikolajsen, tog gerne imod alle svar, uden selv at give nogen løsning til kende.

En del mente, at far virkelig var astronaut, andre at han blot var på arbejde. Ingen meldte ud, at det kunne være, at far aldrig kom igen. At de to børns legen far-mor-og-børn var et fortvivlet forsøg på at normalisere det fraværende familieliv, hvor kun mor er tilbage, mens far er død eller rejst.

Åbenhedens styrke

Som dramaturgien er åben, er selve forestillingen det også. Der hvirvles rundt med de store papkasser, der udgør scenografien. Papkasser med en masse muligheder for at stable, åbne og folde på forskellig vis.

Vi får ingen forklaring på, hvor de kommer fra eller hvorfor de to piger har blå kjoler på med en eksplosion af svanevidt som store skørter, for slet ikke at tale om deres sære huer, der

FAKTA

Nørregaards Teater, Teater O og Black Box Theatre: Kapløbet -

Ide: Lars Dammark og Anders Valentinus Dam. Scenografi: Claus Helbo. Iscenesættelse: Lars Dammark. Medvirkende: Silja Eriksen og Anne Karina Nikolajsen. Aldersgruppe: 6-11 år. Varighed: 40 minutter. Set i september 2015 på Nørregaards Teater, hvor den spiller til 2. oktober. Herefter 4. oktober på BaggårdTeatret og 5. oktober i Vollsmose Kulturhus. Spiller i Black Box Theatre, Holstebro 1.-11. marts 2016, Gruppe 38 i Aarhus 24.-27. april 2016, samt på Aprilfestival på Frederiksberg 2016. Turnerer desuden sæson 2016-17. www.nrt.dk / www.teatero.dk / www.black-box-theatre.dk

ligner støvsugerposer.

Men sådan er det bare – igen en styrke ved forestillingen – lige som selve teksten sprinter af sted med indlagt musik, lysskift, masser af associationshop og et galopperende repliktempo, der gør ganske forpustet, fordi det garneres med dans og fysiske bevægelser, der ikke nødvendigvis har noget med ordene at gøre.

Og så fordi teksten i Lars Dammarks stramme og præcise iscenesættelse elegant springer mellem almindelig barnesnak, poetiske billeder og gammelkloge betragtninger. Snart er det to søskende, der taler om den far, de ikke har set længe og hvis arbejde de ikke rigtig har styr på. Snart er det mor og datter, der fabler om en hyggeaften hjemme. Snart er vi midt i et tv-program, hvor mor og datter fortæller om den familiekalender, der satte alting i system, også hyggetiden. Snart er de ikke sikre på, at de egentlig kan huske far. Eller er det hele bare noget, de leger?

På den måde får forestillingen, sin bevidst tumultagtige form til trods, sagt ganske meget om den danske normalfamilie og om børns forestillinger om hverdagen. At åbne slutninger ikke altid er gode slutninger, har vi set alt for mange børne- og voksenforestillinger til at bilde os selv ind, men i dette tilfælde fungerer det fornemt.

Af: Henrik Lyding